

[Per Stig Møller]

I stedet for at brandskatte Danmarks store virksomheder, sådan som revisionsfirmaet Ernst & Young i forgårs påpegede at regeringen gør, så burde man lette deres vilkår, bl.a. ved at fjerne skatterne på generationsskifte, der jo trækker penge ud af virksomhederne og dermed nedlægger job.

For via en ændring af skattesystemet at fremme beskæftigelsen har vi foreslået, at man indfører fradrag for lønomkostninger ved forbruger- eller husholdningsservice. Vi kan nemlig konstatere, at væksten i dag ligger i service-sektoren, men også at denne i vidt omfang glider udenom, idet sort arbejde og gør det selv-arbejdet har opfanget, hvad der svarer til 400.000 arbejdspladser. Kan vi nu bare få en fjerdedel af disse ind i det hvide område, får vi 100.000 i reelt arbejde, 100.000 færre på understøttelse og langt flere skattekrone i kassen, som kan bidrage til en finansieret skatteletelse.

Men hvad ser vi? Regeringen overtager ideen og ændrer den på den socialdemokratiske facon. I stedet for fradrag skal man søge om tilskud, og i stedet for at gøre det let at gå ind i husholdningsservicearbejdet gør regeringen det svært, idet vedkommende nu skal ansættes i momsregistrerede virksomheder, have en henvisning, melde sig til og samtidig have forbud mod at beskæftige sig heldags hos nogen.

Det enkle, frie system for myndige mennesker bliver til et kompliceret og styret system med den virkning, at der kommer færre i beskæftigelse – om end, hvad jeg medgiver, lidt flere i det offentlige til at administrere tilskuddene. Derfor kan vi også konstatere, at regeringen ikke regner med ret mange arbejdspladser her. Den har simpelt hen stillet sig i vejen for dem.

Regeringen har også bebudet, at man vil øge beskæftigelsen inden for turismen, men ifølge Det Fri Aktuelt fra i forgårs taber hotel- og restaurationsbranchen 5.000 arbejdspladser. Hvorfor ikke gå den modsatte vej og fjerne hotelmomsen? Regeringen er heller ikke særlig hjælpsom over for den ledige, der vil gå i gang med egen virksomhed. Nu skal vedkommende først levere en forretningsplan og have den godkendt, som om det herhjemme er akademikere, der starter virksomheder.

Imidlertid opstår der jo hvert år 15.000 nye virksomheder herhjemme med 25.000 job, alt-

så halvandenmandsvirksomheder. Her er noget at satse på og videreudbygge, for her vil være mange arbejdspladser, hvis vi ikke vanskeliggør det for dem, hvis vi ikke vanskeliggør iværksætterordningen og gør servicearbejdet bureaukratisk. Det er rimeligt nok, at man får bibragt visse forudsætninger, men det er ikke rimeligt at fratage iværksætteren modet ved at forlange, at han eller hun næsten skal være handelsuddannet først og så op til en eksamen hos det offentlige.

Til gengæld er klippekortet – dér vil jeg godt kipe med flaget – en god borgerlig idé, som vi naturligvis godt kan støtte. Det er da glimrende, at man får råd og vejledning undervejs.

Vi er enige om, at der skal omlægning af skattestrukturen til for at fremme væksten, og vi er enige om, at denne skal være bæredygtig. Men når det kommer til midlerne, så vælger regeringen de gammelkendte metoder, hvorfor vi hverken får den vækst i beskæftigelsen, vi kunne have fået, eller den bæredygtighed, vi skal have.

Den har f.eks. med flid udset sig de miljøområder, som ikke giver nogen større virkning på beskæftigelsen, og lader andre mere beskæftigelsesfremmende ligge, og den har nok bemærket nødvendigheden af ny teknologi, men den nøjes med at bringe den i anvendelse inden for fødevarersektoren, hvor den selvfølgelig er velkommen, men hvad med at fremme ren teknologi overalt og satse mere på udvikling af miljøteknologien, materialeteknologien, energiteknologien og bioteknologien i bredeste forstand? Det er inden for disse områder plus serviceområdet, fremtidens vækst ligger, og det kan ske uden at skade beskæftigelsen, sådan som det f.eks. er sket i Baden-Württemberg med 9 millioner indbyggere og kun 3 pct.s arbejdsløshed, hvor man har indført ny teknologi hurtigere end andre steder, men altså uden at skade beskæftigelsen. Men regeringen går ikke efter dette bæredygtige mål.

Derfor medvirker den heller ikke til bæredygtighed, ja, den fremmer nok ikke engang en bæredygtig vækst, fordi virkningerne af den ufinansierede skatteletelse ophører efter 1 år, hvorefter beskæftigelsen vil være steget med 2 personer i udlandet, hver gang den herhjemme er steget med 1 person, som på grund af den samtidig fremkaldte rentestigning hurtigt kan melde sig i arbejdsløshedskøen igen.